

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA Nr. 324
din 27.04.2016

Dosar nr.: 522/2015

Petiția nr.: 5712/07.09.2015

Petent: .....

Reclamați: .....

Obiect: acte de hărțuire la locul de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.2. ....

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

1.2.1. ....cu domiciliul procedural la sediul Biroului Vamal de Frontieră Halmeu, localitatea Halmeu, str. Gării, nr. 1, Județ Satu Mare

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul susține că este hărțuit de către conducere la locul de muncă. În acest sens, petentul susține că este singurul trimis în fața comisiei de disciplină, faptul că este intimidat și hărțuit de către șeful său. Motivul, criteriul de discriminare invocat de către petent ar fi acela că a fost numit coordonator al biroul vamal pe perioada în care partea reclamată a fost detașat la un alt birou vamal.

II. Citarea părților

3.1.În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin adresele înregistrate cu 5712/05.10.2015 și nr. 6419/05.10.2015, părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Colegiu, la data de 27.10.2015. La termen au lipsit părțile.

3.3. Petentul a formulat note scrise înregistrate sub nr. 6777/21.10.2015 comunicat părții reclamate prin adresa nr. 7033/02.11.2015.

3.4. Partea reclamată a formulat un punct de vedere înregistrat sub nr. 6864/26.10.2015 comunicat petentului.

3.5. Petentul și partea reclamată formulează concluzii scrise.

3.6. Procedura legal îndeplinită

IV. Susținerile părților

Susținerea petentului

4.1.1. Petentul arată faptul că este inspector vamal superior. În data de 03-04.05.2015 a efectuat, pe sensul de intrare în țară, a unui control a unui auto-marfar încărcat cu anvelope pentru utilaje de mare tonaj. Verificând carnetul tir, petentul a observat că acesta nu este ștampilat și semnat de către biroul vamal de plecare, fiind informat comisionarul vamal și depusă o cerere de anulare a operațiunii de tranzit. Cu privire la un alt auto-marfar de mare tonaj înregistrat de către petent, o colegă a petentului a acceptat fictive declarația vamală de tranzit și carnetul de tir, fără ca auto-marfarul să fie prezent la controlul fizic și documentar. Ulterior tranzitul fictive este anulat de către colega petentului.

4.1.2. Petentul arată faptul că partea reclamată nu a avut același comportament față de subalternii săi. Petentul a fost trimis de două ori la comisia de disciplină, în timp ce colega sa nu a avut de suferit nici un fel de repercusiuni.

4.1.3. Petentul arată că atitudinea părții reclamate în ceea ce îl privește pe petent provine din anul 2009 când partea reclamată a fost detașată 6 luni la Aeroportul din Sibiu iar petentul a fost coordonator – șef de tură la biroul vamal Halmeu.

4.1.4. Petentul susține că l-a întrebat pe reclamat în anul 2012 de ce are atitudinea aceasta față de el, de este verificat în continuu iar partea reclamată i-ar fi răspuns “te hărțuiesc permanent pentru că în anul 2009 când eu am fost detașat la biroul vamal Sibiu tu ai fost coordonator șef de tură în lipsa mea”.

4.1.5. Petentul mai arată faptul că în 11.05.2015 i-a făcut sesizare părții reclamate dosarul fiind înaintat Comisiei de Disciplină din cadrul ANAF. Petentul a fost convocat în calitate de funcționar public care a formulat sesizarea, în data de 22.09.2015.

4.1.6. Prin notele scrise petentul învederează Consiliului faptul că partea reclamată a încercat să îl transfere pe petent întrucât acesta a sesizat Administrația Prezidențială, Consiliul pentru Combaterea Discriminării și Comisia de Disciplină.

4.1.7. Partea reclamată îl calomniază pe petent, îl critică nejustificat și îl amenință, fiind creat un mediu ostil la locul de muncă.

4.1.8. Partea reclamată l-a acuzat pe petent că îl înregistrează și a menționat că vor comunica doar în scris.

4.1.9. Prin concluziile scrise formulate se arată faptul că, în situația în care colega sa ar fi efectuat în mod real controlul, comisionarul vamal ar fi observat că operațiunea vamală de tranzit nu este valabilă și nu ar fi făcut această operațiune fără ca automarfarul și marfa să fie prezente în vamă la momentul efectuării operațiunii. Petentul depune documentație în sprijinul celor afirmate.

4.1.10. Prin concluziile scrise, formulate la data de 06.01.2016, petentul mai precizează că lucrează de 20 de ani în sistemul vamal fiind evaluat cu foarte bine. Partea reclamată i-ar fi acordat la rândul său calificativul foarte bine însă după câteva săptămâni, pentru 25 de persoane din totalul de 54 persoane a dispus să fie schimbat calificativul (ianuarie 2014, respectiv 14 februarie 2014). Toți colegii ar fi acceptat schimbarea raportului de evaluare, singurul care a refuzat fiind petentul.

4.1.11. Petentul susține că pe parcursul anului 2014 -2015 a petentul a fost mutat la fiecare două luni pe altă tură în condițiile în care persoanele apropiate ale reclamatului și-ar fi păstrat tura.

4.1.12. Urmare sesizării petentului nr. 295CD/22.09.2015 (la comisia de disciplină) partea reclamată ar fi chemat toți angajații prezenți în sesizare pentru a da note explicative. Modul în care ar fi acționat partea reclamată ar fi fost de natură a influența cercetarea administrativă. De asemenea colegii erau timorați de faptul că partea reclamată este șeful lor.

Sușținerile părții reclamate

4.2.1. Referitor la acuzațiile petentului potrivit cărora colega acestuia ar fi întocmit în fals o operațiune de tranzit pe care ulterior partea reclamată ar fi aprobat să fie anulată. Afirmările nu corespund realității.

4.2.2. Anularea unei declarații vamale de tranzit acceptate se poate efectua după parcurgerea următoarelor etape: înregistrarea garanției, analiză risc, în control, control în desfășurare și eliberare

în tranzit. Anularea/invalidarea declarației vamale se face la cererea comisionarului vamal care a întocmit declarația.

4.2.3. În cursul anului 2015 au fost depuse 14 cereri de anulare a declarațiilor vamale de tranzit, fiind solicitate din diferite motive tehnice: disfuncționalități ale sistemului informatic și carnete tir invalide. Din documentația depusă rezultă faptul că automarfarul despre care face vorbire petentul se afla la momentul acceptării și abandonării de prelucrare a declarației vamale de tranzit. Această sesizare se află deja pe rol la Comisia de disciplină din cadrul ANAF.

4.2.4. Referitor la acuzele petentului potrivit cărora ar fi fost sigunrul trimis la comisia de disciplină de două ori în ultimele 6 luni se arată că acesta a fost trimis în fața comisiei pentru neîndeplinirea respectiv refuzul de a îndeplini sarcinile de serviciu.

4.2.5. Referitor la acuzația de hărțuire pe motiv că petentul l-ar fi înlocuit pe reclamat pe perioada detașării acestuia în anul 2009, partea reclamată arată că petentul a mai fost numit coordonator șef tură și în perioada iunie 2010 – februarie 2011.

4.2.6. Cu privire la acuzațiile petentului potrivit cărora partea reclamată ar exercita presiuni permanente asupra lui și că ar încerca transferul acestuia, se arată că cele afirmate de către petent nu ar corespunde realității. Arată faptul că nu a exercitat presiuni și nici nu a discutat despre mutarea petentului la alt birou vamal.

4.2.7. Referitor la susținerile petentului potrivit cărora partea reclamată ar fi afirmat că este înregistrat și faptul că verifică de trei patru ori rapoartele întocmite de către petent, se specifică faptul că s-a solicitat întocmirea unei situații privind declarațiile vamale reverificate. Lucrarea i-a fost atribuită petentului. Petentul a întocmit un răspuns, semnat de către acesta însă care conține date nereale. Ulterior l-a acuzat pe reclamat că i-ar fi comunicat telefonic date eronate. Cu altă ocazie s-a auzit în telefon un sunet special ca și când s-ar fi înregistrat convorbirea telefonică, motiv pentru care corespondența respectivă a fost transmisă pe lotus intranet.

4.2.8. Cu privire la solicitarea petentului prin care aceasta a încercat amiabil să înceteze hărțuirea morală și discriminarea sa, partea reclamată arată faptul că înscrisul depus la dosar de către petent este diferit de cel transmis reclamatului.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul reține că obiectul petiției vizează posibile acte de hărțuire, criteriul invocat de către petent fiind acela că a fost numit coordonator al biroului vamal pe perioada în care partea reclamată a fost detașat la alt birou vamal din țară.

5.2. **În drept**, sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a**

analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamante (pârâtului).

5.3. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acelei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

5.4. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

5.5. În speța de față, petentul susține că a fost și continuă să fie hărțuit de către partea reclamată, criteriul invocat de către petent fiind acela că a fost la conducerea biroului vamal Halmeu pe perioada detașării părții reclamante. Petentul arată faptul că a aflat acest lucru într-o convorbire cu partea reclamată.

5.6. Analizând situația în cauză, Colegiul director nu poate reține o legătură de cauzalitate între faptele reclamante și criteriul invocat de către petent.

5.7. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul nu poate reține că faptele imputate în sarcina părții reclamante au fost determinate de criteriul invocat de către petent.

Astfel, raportul de cauzalitate între faptele imputate și criteriile invocate nu poate fi reținut, în sensul art. 2 alin.1, art. 2 alin.3 sau art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit art. 2 alin 1 din OG nr. 137/2000 republicată
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării 09.05.2016

Redactat și motivat de A.C.F. și R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.